

Úvodník:

Sv. Juraj - patrón skautov

Sv. Juraj sa obyčajne zobrazuje ako mladučký, krásny bojovník v rytierskom brnení, ako sedí na koni a doráža na draka, ktorý sa zvíja pod koňom. V úzadí na návrší vidieť pannu, ktorá drží v náručí baránka. Čo predstavuje toto vyobrazenie?

Staroveká povesť rozpráva, že v Selene v Kapadócií (dnešné východné Turecko), kde sa vraj Juraj narodil, bola morská zátoka a v nej býval drak. Drak bol postrachom a hrôzou celého okolia. Tento drak často vychádzal z mora, vošiel do mesta a svojím zapáchajúcim dychom zabil množstvo ľudí, ktorých potom zožral. Raz sa všetci muži mesta vyzbrojili a vybrali sa k drakovi, no len čo ho zazreli, prestrašení ušli. Vtedy kráľ mesta, aby ukojil zúrivého draka rozkázal, aby mu každý deň dali zožrať dve ovce. Tak to robievali, kým mali ovce. Pýtali sa veštiarne, čo majú robiť teraz, keď už niet oviec. Dostali radu, aby každý deň losom určili jedného chlapca alebo dievča, ktoré odvedú k drakovi. A stalo sa, že los padol na kráľovu dcéru. Kráľ ju chcel vykúpiť, ale ľudia namietali, že aj oni už obetovali svoje deti. A chceli ju zobrať násilím. Nato kráľ dcéru obliekol ako na sobáš a poslal ju k drakovi. Dcéra opierajúc sa o skalu čakala kým sa drak vynorí, keď k nej pricválal krásny rytier a spýtal sa jej prečo plače. Keď sa dozvedel príčinu, povedal jej: „Neplač, ja ťa obránim!“ Medzitým sa drak začal vynárať z vody. Juraj urobil znak kríža, podpichol koňa a drakovi vrazil svoj oštep priamo do papule. Tak zachránil kráľovskú dcéru. Potom Juraj ohlasoval vieru v Krista a keď sa obyvatelia mesta stali kresťanmi, vrátil sa do svojej krajiny. Toľko legenda kedysi kolovala po kresťanských krajinách, ale nezakladá sa na pravde. Rozširovala sa však preto, lebo v sebe skrýva hlbší duchovný zmysel a dá sa použiť v rôznych dobách. Drak mal predstavovať cisára Diokleciána, ktorý v 3. storočí, v ktorom žil aj Juraj, začal veľké prenasledovanie kresťanov. Juraj bol vtedy plukovníkom v cisárskom vojsku. Keď začalo prenasledovanie, smelo začal pred cisárom obraňovať kresťanov. Preto ho cisár nechal vrhnúť do väzenia. Juraj znášal mučenie bez reptania. V roku 303 bol sťatý, stalo sa to v Diospole v Palestíne.

A legenda? Tá mala vyjadriť smelosť sv. Juraja a jeho nebojácnosť pi obrane práv prenasledovaných.

V stredoveku sa sv. Jurajom inšpirovali rytieri, ktorí mali obraňovať slabších a pestovať mravné cnosti. Veľkej úcte sa sv. Juraj tešil aj v Anglicku. Uctievali si ho ako patróna anglických vojakov. Azda aj preto sa stáva patrónom skautov. Dnešná doba je poznačená úsilím brániť ľudské práva proti tyranským a totalitným vládam. Preto ešte aj dnes oslovuje nebojácnosť a hrdinstvo sv. Juraja.

Cyklus „predstavil sa nám“

Na oblastnom zhromaždení dňa 20. 11. 2004 sme si my, členovia Východoslovenskej oblasti zvolili novú oblastnú radu. Je to najvyšší orgán oblasti a tak je dôležité, kto je vlastne členmi rady. Nová oblastná rada je už na svete nejaký ten piatok, no určite sa nájdu nejaký z Vás, ktorý ani netušia, čo sú zač tí naši činovníci v oblastnej rade.

Preto sme pripravili cyklus s názvom Predstavil sa nám, prostredníctvom ktorého Vám chceme postupne predstaviť každého člena oblastnej rady od jeho narodenia až po súčasnosť.

V prevej časti Vám prinášame toho najpovolanejšieho, a to vodcu oblasti.

Predstavil sa nám:

Martin Raškovský – Veľký Medveď

Prečo medveď? - Asi ho mnohým pripomínam.

Okrem toho si ráno rád dlhšie pospím.

Prečo veľký? – Aby to znelo dôstojnejšie.

Toto priblíženie svojej osoby píšem v čase, keď sú noviny plné článkov o nebohom pápežovi Jánovi Pavlovi II. Samozrejme, že sa s ním nemôžem porovnávať, nemôžem a ani nechcem. Dostal som sa k tomu tak, ako k mnohým udalostiam v mojom živote, čírou náhodou. Na tejto vnútornej dvojstránke obálky chceme priblížiť členov oblastnej rady. Nieкто musí začať, los padol na mňa.

Svetlo sveta som uzrel v michalovskej pôrodnici v nedeľu 26. novembra 1972, vraj to bolo o pol dvanástej dopoludnia. Vyrastal som na Zemplíne, v dedinke Senné, 15 km od Michaloviec. Tam som prežil 18 rokov svojho života. Nebol som ničím výnimočný, ani v športe - keďže som bol dobre živený, neviem čo je to atletická postava, ani v učení – moja najčastejšia známka bola dvojka, ani v správaní – občas sa mi podarilo blysnúť sa. Dokonca mi raz hrozila dvojka zo správania, keď som ako šiestak ZŠ Palín ušiel z ruského filmu, premietaného k výročiu VOSR. Musím priznať, že som sa tej dvojky bál. Nakoniec som však našiel milosť, doteraz neviem v čích očiach. Stredoškolské roky som prežil v Gymnáziu Pavla Horova v Michalovciach. Tu som prežil aj nežnú revolúciu roku 1989. Ako poriadnemu študentovi mi spôsobovalo najväčšiu radosť, keď sme sa namiesto vyučovania zúčastňovali rôznych besied. Táto láska k voľným hodinám mi zostala doteraz, vždy ma poteší, keď je nejaký sviatok a mne odpadnú hodiny náboženstva. (Dúfam, že toto vyznanie nebude čítať môj biskup). Po skončení gymnázia som bol prijatý do kňazského seminára v Spišskom Podhradí. Po šiestich rokoch štúdia som dostal môj jediný

OBLASTNÍK

akademický titul - Mgr. Bral som to ako nutné zlo, lebo sa mi nepáči, ak sa človek hodnotí z pohľadu získaných titulov. Priznám sa, že si ho píšem iba vtedy, ak to pomôže veci za ktorou idem. Svoje prvé a aj jediné miesto katolíckeho kňaza som si predstavoval v kancelárii biskupského úradu. Nebolo to z ambícií, skôr z predpokladov – mal, a ešte mám, rečovú vadu, ktorú sa mi občas podarí úspešne skrývať. Kanceláriu som bral ako nutné zlo, neznášam život úradníka. Pán Boh ma toho ušetril, za čo som mu doteraz vďačný. Dostal som sa do Zborova. Tam som prežil päť dôležitých rokov, tam som začal skautovať. To najdôležitejšie, čo som sa tam naučil je toto. **Môžeš mať vonkajšie chybičky krásy a môže ich byť veľa. Dobrota srdca ti však otvorí srdcia ľudí s ktorými žiješ.** Tento recept som vyskúšal niekoľkokrát, vždy zaberie.

A ako som sa dostal k skautingu? So skautkami som sa prvýkrát stretol v kňazskom seminári. Vtedy mi liezli na nervy, na môj vtedajší vkus boli hlučné. Keď sme v Zborove rozmýšľali ako podchytiť mládež, spomenul som si na skauting. Potvrdilo sa príslovie: Kto čím hreší, tým trestaný býva. Ale to píšem ako žart. Poznal som niekoľkých ľudí z Rodiny prof. Hlaváča v Michalovciach a vedel som, že tam majú aj skautov. Tak som spolu s br. Jozefom Bočákom založili skautský zbor v Zborove. Bolo to 16.11.1997. Vtedy sa začala aj moja skautská formácia. Keďže so sa stal zrazu vodcom zboru, musel som si naštudovať, čo mám vlastne robiť. V lete roku 2000 som absolvoval nultý ročník SELŠ. K vyššiemu skautskému vzdelaniu som sa zatiaľ nedostal. Skôr ako pôjdem ďalej musím spomenúť ešte skautský zbor v Dlhej Lúke. Založiť ho bol síce môj nápad, možno aj prvé kroky som podnikol ja, ale ja nikdy netvrdím, že som ho založil len ja. Dlholúčania boli od začiatku životaschopní a ja som sa len prizeral, ako sa dielo rozvíja. Po piatich rokoch som sa dostal ako kaplán do Vranova nad Topľou. Tu som strávil jeden pekný rok. Nechcel som tu založiť skautský zbor, aby sa nepovedalo, že som skautský maniak. Okolnosti sa však vyvinuli tak, že som nakoniec našiel niekoľko nadšencov, ktorí prejavili záujem a s ktorými sa to nakoniec podarilo. Mám prsty v Hlaváčových skautských dňoch v Hermanovciach, teší ma však to, že v založení 126. zboru Hermanovce majú prsty iní. Chvála Bohu, inak by tento článok vyzeral nedôveryhodne a chvastúnsky. Teraz som oblastným vodcom Východoslovenskej skautskej oblasti. Neteší ma funkcia, teší a zaväzuje ma dôvera, ktorú ste mi dali. Dúfam, že vás príliš nesklamem.

Mám k vám ešte jednu prosbu. Tá odznie ako záver. Buďte ku mne vždy úprimní a povedzte mi aj to, čo na mne nie je lichotivé. Občas to ťažko prijímam, ale potrebujem to vedieť.

Martin Raškovský – Veľký Medveď.

Niečo na zamyslenie:

Príbeh o zatíkaní

klincov

Bol jeden zlý chlapec. Otec mu dal vrecko klincov a prikázal mu, aby zakaždým, keď stratí trepezlivosť alebo sa s niekým poháda, zatíkol do plota jeden kliniec. V prvý deň chlapec zatíkol do plota 37 klincov. V nasledujúcich týždňoch sa naučil ovládať a počet zatlčených klincov sa zmenšoval zo dňa na deň. Objavil, že je jednoduchšie ovládať sa, ako zatíkať kliniec...

Konečne nadišiel deň, keď nezatíkol do plota ani jeden kliniec. Zašiel za otcom a povedal mu o tom. Vtedy mu otec prikázal vytiahnuť jeden kliniec za každý deň, v ktorom sa s nikým nepoháda a nestratí trepezlivosť. Míňali sa dni a chlapec nakoniec mohol povedať otcovi, že z plota vytiahol všetky kliniec. Vtedy otec priviedol chlapca k plotu a povedal mu: „Synu, správaj si sa dobre, ale pozri, koľko je v plote dier. Plot už nikdy nebude taký ako predtým. Keď sa s niekým hádaš a hovoríš mu niečo nepekne, zanecháš v ňom takú ranu, ako sú tieto. Môžeš do človeka vraziť nôž, potom ho vytiahnuť, ale rana zostane. Nieje dôležité, koľkokrát budeš prosiť o odpustenie, rana zostane. A slovná rana bolí v rovnako ako fyzická, ba niekedy viac.

Za príspevok ďakujeme Mravčekovi Kozmonovi.

A opäť chata

Som skutočne potešený skutočnosťou, že o chatu sa začína zaujímať čoraz viac ľudí z našich kruhov. Tento záujem zo sebou prináša aj plodné debaty ohľadom poplatkov za je užívanie. Aj preto Vám už tretí krát prinášam nové ceny, na ktorých sa zhodla oblastná rada po rozhovoroch s niektorými členmi našej oblasti. Tu sú nové ceny:

Členovia SLSk.....	30sk / osoba / noc
Nečlenovia SLSk.....	50sk / osoba / noc

Ďalej sa ruší minimálny poplatok 500sk/výkend.

Tieto ceny by mali byť konečné. Ich zmena môže nastať až v prípade, že sa zvýši komfort chaty a my budeme môcť ponúknuť viac.

OPĀŤ CHATA ? – príbeh na polemiku.....

Som človek mimo diania okolo chaty a tiež som potešený skutočnosťou, že o chatu sa začína zaujímať čoraz viac ľudí z našich kruhov. Je to naozaj tak? A čo s tým robiť? Uplynul polrok a okolo chaty sa poriadne neudialo nič. Okrem polemík koľko sa bude za chatu platiť a kto bude disponovať jej kľúčmi. V súčasnej dobe má chatu na starosti oblastný kancelár Green. Zborom akoby ešte nedošlo, že chata má slúžiť v prvom rade **IM**. Samozrejme, že najprv ju treba spojzdníť a rozmýšľať ako budeme splácať pôžičku. Dostať na to však 50 korún od člena oblasti je na našom Pánombohom zabudnutom východe problém. Aj keď,... prvé lastovičky už prileteli. 112. zbor Prešov – Sekčov dal do zbierky 5050 korún, 126. zbor Hermanovce 1200,- Sk a 49.zbor Prešov 1170 korún. Z jednotlivcov prispel oblastný vodca Maťo Raškovský päťsto korún a bývalý vodca Mufo tiež 500 korún. Zobe Mikulajčík zo 118. zboru Košice 200,- Sk a Mike Holinka z Michaloviec päťdesiat korún. Spolu 8 670 korún.

Chatu treba spojzdníť, zatiaľ funguje iba jedna miestnosť. V tej „veľkej“ je potrebné (možno) dať na zem tenký betónový poter a doskovú podlahu. Samozrejme, že pár mieškov cementu a dosky na podlahu treba kúpiť. Na tom, či najprv „spojzdníme“ veľkú miestnosť, alebo prioritna bude oprava strechy, či nová hajzlíky by sa mali kompetentní dohodnúť. Nevie, či to bude až také jednoduché. Aké – také financie ale oblasť mala, mohla do chaty investovať. A osloviť roverov. Raz z jedného zboru, o dva týždne z iného: „Podťte pomôcť na **NAŠU** chatu. Stravu a ubytovanie uhradíme z dotácie. Váš účastnícky poplatok bude cestovné (ktoré sa z dotácie hradíť nemôže). Pracovať budeme v sobotu, v nedeľu máte voľný program. V dobrej partii bude fajn, príroda v okolí chaty tiež stojí za to!“ Žiaľ, to sa v tomto polroku neudialo.

Chata potrebuje správcu. Je úplne jedno, či jeho správcovstvom poveríme člena oblastnej rady, alebo ho rada určí z „vonku“. Môže to byť človek, ktorý nebude mať na starosti nič iné, len chatu. Ale nech je to človek, ktorý dokáže prejavíť vlastnú iniciatívu, dokáže OSLOVIŤ, aj NADCHNÚŤ ľudí, aby sa o chatu začali ozaj zaujímať. Prešľapovanie na jednom mieste a čakanie na zázrak nepomôže ani chate, ani nám.

Mufi

PO FUNUSE, ALE PREDSA.....

Nevie, prečo nevyšlo aprílové číslo Oblastníka. Vtedy by to bola informácia nanajvyš aktuálna. Teraz už asi nie. Istotne ste zaznamenali, že naším malým pokojným Slovenskom zmietajú tri ošiale. SUPERSTAR (už doznieva), MOJSEJEVOVCI a MILIÓNOVÝ TANEC. Vo finále superstar ste

OBLASTNÍK

iste postrehli aj dve zástupkyne z Východného Slovenska a sídla našej oblasti Prešova. Petru Humeňanskú a Katarínu Koščovú. OBIDVE SKAUTKY!!!! Petra Humeňanská skautovala v druhej polovici 90-tych rokov a začiatkom tohto tisícročia v 1. oddieli skautiek v Prešove. Jej skautské meno bolo Dudroš. Caja Koščová začala skautovať v roku 1993 ešte ako včielka. Neskôr bola radkyňou v 1. oddieli skautiek v 109. zbere Prešov. Po jeho zlúčení je dodnes členkou 49. zboru Geronimo Prešov.

Možno je to chvála cudzím perím, ale myslím si, že môžeme byť hrdí na to, že prvá SUPERSTAR v histórii Slovenska je členkou našej oblasti. Dodatočne využívame stránky nášho Oblastníka a obom BLAHOŽELÁME. Dudrošovi k prebojovaniu sa do desiatky najlepších a Caji k umiestneniu na stupienku najvyššom. Do ďalšej speváckej kariéry, ale aj osobného života im prajeme všetko najlepšie.

DEŇ POTOM.....

Cez víkend 17. – 19.6.) sa uskutočnili Skautské dni profesora Hlaváča v Hermanovciach. Z môjho osobného pohľadu účastníka úspešná akcia. Počkáme na ohlasy, ako podujatie budú hodnotiť ostatní účastníci a ako ho vyhodnotia organizátori. Počasie si zašpásovalo iba sobotu, aj to iba na krátky čas. Pre niektorých to bola prvá tohoročná stanovačka. Program bežal. Účastníkov určite bolo okolo stodvadsať (presné čísla budú vedieť organizátori z oblastnej rady). Teda aj účasť bola slušná. Najviac ich bolo asi z domáceho zboru – 126.zboru prof. Hlaváča Hermanovce. Po nich pravdepodobne nasledoval 112. zbor Prameň Prešov – Sekčov aj so svojím oddielom v Tulčíku. Podujatia sa zúčastnili aj skauti a skautky zo zborov Dlhá Lúka, Sabinov, 118. zbor Biely kríž Košice, Vranov a ďalší. Vcelku myslím, že osem zborov.

V starých číslach Oblastníka som našiel kritiku na účasť v niektorých minulých oblastných podujatiach. Osobne si neviem predstaviť, aby sa všetky zbory v našej oblasti, s vyše tisíc člennou členskou základňou zúčastňovali oblastných podujatí v kompletnej zostave. Takéto megaakcie by už vari ani neboli skautským podujatím, ale „veľkým treskom - chaosom“. Ideálne by bolo, keby zbory na takéto veľké podujatia vysielali svoje výpravy o sile družiny až oddielu. Na druhej strane z mnohých zborov našej oblasti na Hlaváčove dni neprišla ani noha.

Pri organizačnom zabezpečení akcie nezištne pomáhali aj členovia miestneho občianskeho združenia Rodina profesora Hlaváča, za čo im patrí naše poďakovanie. Samozrejme, že poďakovanie patrí aj organizátorom, členom oblastnej rady a oblastnému vodcovi Veľkému Medved'ovi.

OBLASTNÍK

Byť na mieste členov oblastnej rady by som sa poďakoval aj všetkým zborom, ktoré toto oblastné podujatie podporili. A OSPRAVEDLNIL sa tým zborom, ktoré neposlali ani človečika. To preto, že organizátori s nimi počítali a dúfali, že túto už tradičnú skautskú akciu poriadajú na počesť významného skautského činovníka v našom regióne podporia.



Východoslovenská oblasť je už od svojho vzniku veľmi aktívna, čo sa týka vydávania príručiek či iných publikácií. No mnoho z týchto príručiek napokon ostane vo forme matríc v oblastnej kancelárii a tak neslúžia svojmu účelu.

A preto som sa rozhodol uverejniť kompletný zoznam príručiek vydaných Východoslovenskou Oblasťou aj s ich cenami.

Názov príručky:	Meno autora:	Cena:
Skautský oddiel v praxi I	Juraj Straka	
Skautský oddiel v praxi II	Juraj Straka	
Skautský oddiel v praxi III	Juraj Straka	
Skautská družina	Juraj Straka	
Skautská družina v prírode	Juraj Straka	
Nováčikovská	Miroslav Jízdny	
Kurz jednoduchého účtovníctva		
Hráme sa v klubovni i v prírode	Zápisky SÚLŠ	
Program štartovacieho kurzu	Jozef Mikloš	
Skauting v Prešove 1914 – 1918	Jozef Mikloš	
Táborová hra	Jozef Mikloš	
Skautské odborky	Spracované z časopisu Skaut	
Príručka k základným kurzom	Jozef Mikloš	
Radcovský kurz	Jozef Mikloš	
Píšeme kroniku	Miroslav Jízdny	
Kronika 1. oddielu slovenských katolíckych skautov v Michalovciach	Juraj Straka	
Skautské odznaky na Slovenku	Miroslav Jízdny	
Samostatné alebo autonómne skautské organizácie na východnom Slovensku	Jozef Mikloš	

OBLASTNÍK

Tak dúfam, že tieto príručky nájdú svoje uplatnenie a noho informácií v nich padne na úrodnú pôdu.

Máme ďalších radcov

25. – 27. 2. 2005 sa v Obecnom dome v Terne uskutočnil radcovský kurz pod vedením Ľudovíta Grohoľu – Tvrďasa, ktorý odviezol bezchybnú prácu za čo mu patrí veľké ďakujem za oblasť, účastníkov a kurzu.

Kurzu sa zúčastnilo 56 účastníkov z Terne, Prešova, Hermanoviec, Lipian a Sabinova. Bol síce trochu neobvyklej dĺžky, no účastníci dostali všetky potrebné informácie. Jediné, čoho bolo pomenej bola prax pri tvorbe a organizovaní programu.

Cez víkend, 15. – 17. 4. 2005 sa väčšina účastníkov opäť stretla, tentoraz v klubovni v Prešove, aby ukázali čo sa počas kurzu naučili a tým dokázali, že si zaslúžia Radcovský dekrét.

Celé skúšky prebehli bez komplikácií aj vďaka výpomoci v kuchyni zo 112. zboru a 49. zboru, za čo sa im chcem poďakovať.

Skúšok sa zúčastnilo 38 absolventov radcáku, a z nich 32 ľudí skúšky úspešne zložilo a domov si odniesli radcovské dekréty. Všetkým im srdečne blahoželáme.

Prinášame Vám zoznam úspešných absolventov.

Číslo dekrétu	Meno absolventa
1/2005	Ján Černiga
2/2005	Veronika Dufalová
3/2005	Zuzana Ďurišová
4/2005	Jana Hrabčáková
5/2005	Terézia Hrabčáková
6/2005	Mikuláš Jenča
7/2005	Mária Kahancová
8/2005	Mgr. Alžbeta Kivaderová
9/2005	Viliam Kolcun
10/2005	Matúš Koločík
11/2005	Dagmara Kožárová
12/2005	Katarína Kráľová
13/2005	Lukáš Krištofik
14/2005	Matúš Nastišin
15/2005	Martin Ondrej
16/2005	Zuzana Pavlovská

OBLASTNÍK

17/2005	Jakub Poklemba
18/2005	Katarína Poklembová
19/2005	Dávid Rikk
20/2005	Mgr. Agáta Senderáková
21/2005	Lenka Senderáková
22/2005	Veronika Senderáková
23/2005	Michal Sisák
24/2005	Gabriel Šalata
25/2005	Lucia Šebejová
26/2005	Mária Šeligová
27/2005	Františka Šmajdová
28/2005	Martin Valiga
29/2005	Jakub Vaňo
30/2005	Matúš Vatycha
31/2005	Peter Župa
32/2005	Lenka Míšenková

Ešte raz všetkým blahoželáme a prajeme dlhé a úspešné vedenie skautských družín. A ďakujem aj celému servis teamu (zo 112. zboru) na radcovskom kurze samotnom.

ORGANIZAČNÝ PORIADOK

II. Oblastné zhromaždenie

1. Najvyšším orgánom oblasti je oblastné zhromaždenie, ktoré rozhoduje o zásadných otázkach fungovania oblasti. Zvoláva sa minimálne raz za dva roky.
2. Mimoriadne oblastné zhromaždenie sa zvoláva v prípade, ak o to požiada aspoň 1/3 oprávnených delegátov.
3. Oblastné zhromaždenie tvoria a sú oprávnení hlasovať:
 - a/ členovia oblastnej rady
 - b/ vodcovia združených zborov
 - c/ vodcovia oddielov týchto zborov s minimálnym počtom v oddieli pätnásťČinovník zastávajúci viacej z uvedených funkcií má len jeden hlas
4. Oblastné zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak je prítomná nadpolovičná väčšina oprávnených delegátov. Rozhoduje nadpolovičná väčšina hlasov prítomných delegátov. Uznesenia prijaté oblastným zhromaždením sú záväzné pre všetky združené zbory a oddiely.
5. Hlasovanie o zániku oblasti upravuje organizačný poriadok SLSK kapitola 7, článok VI, odstavec 11

OBLASTNÍK

6. Oblastné zhromaždenie plní tieto úlohy:
 - a/ Volí a odvoláva vodcu oblasti (štatutárneho zástupcu) a členov oblastnej rady. Počet a funkcie členov rady určí oblastné zhromaždenie.
 - b/ Volí predsedu a členov revíznej komisie
 - c/ Rozhoduje o prioritách oblasti na nasledujúce obdobie
 - d/ Schvaľuje rozpočet oblasti, i správu o hospodárení a nakladaní s finančnými prostriedkami. Hodnotí a schvaľuje výročné správy oblasti
 - e/ Schvaľuje plán činnosti na nasledujúce obdobie
 - f/ Rozhoduje o rozdelení, zlúčení, alebo zániku oblasti v súlade s ustanoveniami organizačného poriadku SLSK kapitola 7, článok VI
 - g/ Podľa potrieb a možností vytvára odborné vzdelávacie zložky oblasti a menuje ich inštruktorov
 - h/ Rieši ostatné zásadné záležitosti súvisiace s činnosťou a existenciou skautskej oblasti.

Aj táto kapitola sa odvoláva na organizačný poriadok SLSK. Z minulosti však viem, že bol napadnutý bod tri o delegátoch zhromaždenia. Náš štatút vychádza z OP SLSK. Pri písmene c vychádzame z faktu, že 10 až 12 členný oddiel neplní výchovnú funkciu skautského oddielu, v skutočnosti to je iba veľká skautská družina. Vo Východoslovenskej oblasti je takýchto oddielov množstvo. Potom sa môže stať, že 96 členný zbor, ktorý má šesť oddielov po 14 členov má na zhromaždení iba jedného delegáta a môže iba minimálne ovplyvniť dianie v oblasti. Na druhej strane 45 členný zbor s tromi oddielmi po 15 členov ich má štyroch, čo už je pri hlasovaní značná sila.

Bol návrh, aby delegátom zhromaždenia delegátom zhromaždenia bol každý vodca oddielu. Tu je ale potrebné podať návrh na zmenu celoslovenského OP. Nevýhodou tohto variantu je veľký počet delegátov. Na poslednom zhromaždení by ich bolo vyše 85. A to predpokladáme, že členská základňa oblasti bude rásť.

Možno ideálny by bol kľúč – jeden delegát na 25 členov, podobný ako je výber delegátov celoslovenské snemy.

MANAŽMENT ZBORU, ALEBO NEZMYSLY V ORGANIZAČNOM PORIADKU SLSK

Organizačný poriadok SLSK uvádza že zborová schôdza je vrcholným orgánom zboru, ktorý rozhoduje o zásadných otázkach fungovania zboru. Stretáva sa minimálne 1x ročne.

OBLASTNÍK

V prvom rade si myslím, že tvorcovia organizačného poriadku použili zlý terminus technicus. Prečo? Zbor má napríklad 5. výročie existencie. Zvoláme do klubovne (resp. do prenajatej miestnosti) všetkých členov zboru a hostí, urobíme výstavku kroník a fotiek, pripomenieme si výročie, premietneme video zo života zboru, pripravíme kultúrny program a súťaže. To je zborová schôdza a pritom vôbec nerozhoduje o zásadných otázkach. Preto by mal byť použitý iný význam – zborové zhromaždenie, zborový snem,.....

Ďalší nezmysel je v odstavci 10, ktorý uvádza že zborovú schôdzu tvoria a sú oprávnení hlasovať:

- Variant a/ - vodcovia oddielov. Potom vrcholný orgán zboru pozostáva vo väčšine prípadov z dvoch až piatich vodcov oddielov. Hlasovacie právo nemajú členovia zborovej rady (napr. vodca zboru, zástupca, ekonóm,...). Logicky vyplýva, že zborová rada je početnejšia ako „vrcholný orgán zboru“.
- Variant b/ - Vodcovia oddielov, členovia nad 15 rokov (pokrok, hlasovacie právo teda majú aj zboroví činovníci ktorí zároveň nie sú aj vodcami oddielov) a rodičia členov pod 15 rokov. Pri tom vieme, že z rodičov na stretnutia chodí asi jedna tretina. Ďalšia akurát v tomto termíne objektívne nemá čas a posledná tretina rodičov sa o činnosť organizácie ktorú jej dieťa navštevuje vôbec nezaujíma. Členovia pod pätnásť rokov tvoria prevažnú časť členskej základne zboru. Ak z ich rodičov príde iba tretina, zborová schôdza bude permanentne neuznášaná schopná.

Dôležitou úlohou zborovej schôdze je zvoliť zborovú radu, ktorá vedie zbor v období medzi schôdzami. Časť rady je zvolená (zborový vodca, teda štatutár, zástupca zborového vodcu, ekonóm,...), časť v nej získava členstvo automaticky – oddieloví vodcovia. Zborová schôdza sa má stretnúť minimálne 1x ročne. Každý rok voliť štatutára je nezmysel. Malo by byť dané volebné obdobie rovnaké pre všetky volené funkcie v Slovenskom skautingu. Náčelníctvo volíme na 4 roky, oblastnú radu na 2 roky a zborovú na jeden rok. Bola to „hlavička“ čo to vymyslela. Hlavička môže oponovať: „vodcovia oddielov sa nám často z rôznych príčin menia.“ Je to pravda. Ale oddielový vodca sa stáva členom zborovej rady automaticky, na základe vykonávanej funkcie. Pri zmenách nie je problém ho do rady podľa aktuálneho stavu kooptovať.

Načo si spôsobovať problémy. Preto mnoho zborov v našej oblasti radšej „zborové schôdze“ jedenkrát ročne vôbec nerobí. Zvolávajú ju až vtedy, ak už niečo „poriadne prihorelo“ a padajú hlavy zborových činovníkov.

Zborové zhromaždenie ak má plniť svoju funkciu vrcholného orgánu zboru je potrebné a dôležité. Organizačný poriadok SLSK nám v tom veľmi nepomôže. Preto by sme si mali stanoviť vlastné zborové pravidlá. Napríklad:

OBLASTNÍK

- Konať zborové zhromaždenie záverom každého roka, uplynulý rok vyhodnotiť a stanoviť priority na rok ďalší. Volených členov rady (pokiaľ sami neodstúpia počas ich volebného obdobia) voliť iba každé tri, alebo štyri roky
- Delegátmi zborového zhromaždenia určiť:
 - a/ členov zborovej rady - teda volených, aj vodcov oddielov
 - b/ členov zboru nad 15 (resp. 18) rokov
 - c/ rodičia, ktorých počet by sa určil podľa kľúča ktorý si zvolíme (napr. jeden rodič na 10 členov pod 15 rokov,...)

Mufi

Zmena stanov

Ako už mnohý určite viete, v októbri sa uskutoční Snem SLSK v Nitre. A keďže na sneme máme možnosť pozmeniť stanovy (a mnohí ju aj využívajú), tentoraz nás náčelníctvo požiadalo, aby oblasti zhromaždili pripomienky či pozmeňovacie návrhy.

Preto vyzývame tých, ktorý majú záujem vyjadriť sa k tejto problematike, aby svoje návrhy posielali na adresu obl. kancelára: Matúš Buzalka, Vyšná Šebastová 218, 080 06 Prešov, alebo mailom na green@post.sk či slskvychod@pobox.sk.

My tieto návrhy zhromaždíme a za oblasť ako celok pošleme na náčelníctvo.

NÁVRHY NA ZMENU STANOV

Prešlo už veľa vody od snemu v Prešove, na ktorom sa väčšina delegátov po dlhej jednoduchovej (väčšinou jalovej debate) uzniesla, že bude vytvorená komisia na prípravu zmien v stanovách. Ako je naším dobrým zvykom kľudne sme si pospinkávali a zrazu – ďalší snem predo dvermi. Dobré ráno! Rýchlo treba zaslať pripomienky k stanovám. Stanovy sú pre organizáciu ako ústava pre štát. Iba zlý štát mení ústavu každý rok a zlá organizácia na každom sneme. Stanovy majú charakterizovať organizáciu. Jej ciele, metódy ako sa k nim dopracovať, základné požiadavky na členstvo, organizačnú štruktúru (ale nie tak, že budeme uvádzať že oddiel má 15 členov, to patrí do vykonávacie predpisu, čiže organizačného poriadku), vzťah k iným organizáciám, či celkove k spoločnosti. Niektoré body Stanov je potrebné zmeniť, nie však celé stanovy! Za Východoslovenskú oblasť navrhujeme tieto úpravy Stanov SLSK:

- Zmenu funkčného obdobia náčelníctva na tri roky.

OBLASTNÍK

Dôvod: z dôvodu nadväznosti činnosti náčelníctva je polovica (štyria členovia) náčelníctva volená na sneme každé dva roky. Realizovať snem každé dva roky je finančný luxus a aj postupná kontinuita činnosti náčelníctva je v praxi niekedy diskutabilná.

- Doplniť kapitolu V, článok 29 (Náčelníctvo) písmeno g (resp. písmeno d a ďalšie písmená v existujúcich stanovách následne posunúť): Zamestnanec SLSK nemôže súčasne zastávať aj volenú funkciu v náčelníctve. V prípade jeho zvolenia do náčelníctva ukončí pracovný pomer vo vzťahu k SLSK.

Dôvod: môže dochádzať ku konfliktu záujmov a nakoniec tak znela aj dohoda na sneme v Prešove, že je to posledné volebné obdobie kedy bolo ešte povolené kumulovanie funkcií.

- Zmeniť znenie kapitoly V (Republikové orgány SLSK), článku 30, písmeno e: Predsedovia stálych rád a predsedovia rád s časovým obmedzením sú prizývaní na rokovania náčelníctva podľa potreby.

Dôvod: v tomto odseku je doposiaľ uvádzaný iba predseda zmierovacej rady. V SLSK je predseda viac stálych rád (napr. duchovná rada, rada pre vodný skauting,...) a podľa stanov kapitola V, článok 29 písmeno d môže náčelníctvo zriaďovať podľa aktuálnej potreby aj rady s časovým obmedzením. Je spravodlivé, aby aj predsedovia týchto rád sa mohli (ak sa rokovanie náčelníctva týka ich problematiky) rokovania náčelníctva zúčastniť.

- Doplniť do kapitoly V, článok 31 (Úlohy náčelníctva) ďalší odsek pod písmenom g: Riadi (náčelníctvo) činnosť ústredia ktorého je zriaďovateľom.

Dôvod: Podľa stanov kap. V, článok 29 písm. c je náčelníctvom zriaďovateľom ústredia ako výkonného orgánu. Nikde však nie je spomínané, že svoj výkonný orgán aj riadi.

- Doplniť do kapitoly VI (Nižšie organizačné zložky SLSK), článok 38 – STÁLE RADY. Text: Duchovná a zmierovacia rada sú stále rady SLSK. Vedú ich predsedovia rád volení skautským snemom. Počet členov rád a ich činnosť je upravená v Organizačnom poriadku SLSK.

Dôvod: Stanovy uvádzajú, že predsedu duchovnej rady a predsedu zmierovacej rady volia delegáti skautského snemu. O existencii týchto stálych rád však v stanovách sa nenachádza žiadna zmienka.

V ďalších kapitolách čísla článkov posunúť o jedno číslo. Čl. 38 (Zloženie revíznej rady bude mať číslo 39 atď).

Konkrétne údaje, či oddiel bude mať šesť, alebo 15 ľudí, aký bude kľúč delegátov na zborové, či oblastné zhromaždenie, práva a povinnosti volených, či menovaných činovníkov, vzťahy náčelníctvo – ústredie, náčelníctvo – zbory, zbor – oddiel a pod. by malo byť uvedené vo vykonávacom predpise, čiže organizačnom poriadku SLSK. A žiaľ práve ten sme od roku 2000 sme neboli

OBLASTNÍK

schopní spracovať. Chýbajú veľmi dôležité kapitoly, napr. kapitola 5 – práva a povinnosti činovníkov, či kapitola 18 – právna zodpovednosť. Aj už vo vydaných kapitolách sú uvedené skutočnosti, ktoré v praxi sa ukazujú ako nezmysel (napr. články o zborovej schôdzi a jej delegátov oprávnených hlasovať, alebo v každej organizačnej zložke iné funkčné obdobie volených činovníkov, ...). Nedostatočne je rozpracovaná ani časť o oblastiach.

REGIONÁLNY KOORDINÁTOR

Na finančnej komisii prišlo ústredie SLSK s návrhom na tzv. regionálneho koordinátora. Čo je to za novota? Mnohým oblastným, aj zborovým radám je jasné, že s vyúčtovaním dotácie ministerstva školstva, či účtovnými uzávierkami zborov sú pretrvávajúce problémy. Zatiaľ nám rôzne „prechmaty“ prechádzajú bez újmy, naši ekonómovia na ústredí SLSK ich dokážu ešte pred odovzdaním vždy „vyžehliť“. Preto sa pristúpilo k razantnému kroku, ustanoviť pre celé Slovensko troch z ústredia platených regionálnych ekonómov (pre západnú, strednú, aj východnú časť Slovenska). To znamená, že jeden bude pre Podtatranskú a Východoslovenskú oblasť. Jeho úlohou bude dozerať a kontrolovať oblastné a zborové účtovníctva, poskytovať poradenskú službu. Výšku platu nevieme, ale na východoslovenské pomery má byť veľmi slušná.

Čo sa čaká od oblastných rád a zborov? Aby navrhli vhodných kandidátov na túto funkciu. Na základe konkurzu by mal jeden z týchto kandidátov byť navrhnutý na túto lukratívnu funkciu. Super!!!! Ale,..... Môže byť iba jeden z dvoch oblastí a xy uchádzačov. To znamená:

- Koordináciu oboch oblastných rád (Podtatranskej, aj Východoslovenskej) pri sumarizácii záujemcov
- Vytvorenie komisie (v ktorej by malo byť zastúpené aj ústredie), ktorá uskutoční výberové konanie.

Kto by mal sa o túto funkciu hlásiť ?

- Dospelý človek pre ktorého účtovníctvo a ekonomika nie sú „španielskou dedinou“, ale je v tejto oblasti profesionálne zdatný
- Človek, ktorý bude mať záujem nielen o zárobok, ale aj prácu. Človek ktorý má trebárs iba jednu funkciu, ale robí ju poctivo a zodpovedne
- Človek, ktorý bude mať dostatok času túto funkciu vykonávať a čas za zbormi aj cestovať

***Ak máte o túto prácu záujem, kontaktujte sa oblastného vodcu Mgr.
Martina Raškovského***

Nášivky na nástenku

Jednou z vecí, vďaka ktorým je skauting skautingom je aj naša rovnošata. Jej neodmysliteľnou súčasťou je aj množstvo nášiviek, ktoré nám ju spestrujú hovoria niečo o danom skautovi...

Jednou z najdominantnejších nášiviek je označenie zboru, tzv. domovenka. A keďže každý zbor sa snaží tou svojou domovenkou o sebe povedať čo najviac, napadlo nás vytvoriť nástenku, na ktorej by bola domovenka každého zboru v oblasti. Takáto nástenka by našla svoje využitie hlavne pri propagačných akciách, pri ktorých by bola veľkým pútačom najmä pre neskautov vďaka jej pestrosti farieb a rozmanitosti motívov a tvarou jednotlivých nášiviek.

Preto sa obraciame s prosbou na Vás milý vodcovia, **prispejte jednou zborovou nášivkou**, aby sme mohli ukázať čo sme zač.

Ďakujem zborom ktoré tak už učinili: 49. Geronimo Prešov, 125. Sírlius Vranov n. Topľou a 126. prof. Hlaváča Hermanovce.

Stúpanie

Prišiel čas, na ktorý som dlho čakal – akcia „Vysoké hory 2005“. Spolu s humenským zborom roverov a roveriek, sme Ondro a ja dorazili vlakom do



Žiliny, kde nás na stanici už čakali naši anjelíci Momo a Peťa, ktoré nás odprevadili do ich klubovne. Po obkukaní a spoznaní žilinských skautov a skautiek a po výdatnej večeri sme zaspali. Ráno sme vyrazili busom na chatu Vrátna pod Malou Fatrou a odtiaľ pešo smerom na Chatu pod grúňom. So stúpajúcou výškou snehu pribúdalo aj naše potešenie a očakávanie stúpania na vrchol. Na odkrytom teréne, na dohľad chaty na grúni bolo nafúkané po pás snehu ale keďže bol prachový, ľahko sa rozrážal. Na chate sme si oddýchli a pobrali sa vyššie a bližšie k vrcholu Poludňový grúň. Snehu bolo čoraz viac. K vrcholu už

chýbalo sotva 200 metrov. Po vystriedaní uviaznutého mravčeka vpredu som prerazil škrupinu pod snehom zapadol po bradu do snehu. Ďalej sme už kráčali opatrne a na vrchol sme dorazili už po riadne tvrdom a vyfúkanom ľade. Keď sme dorazili na vrchol 1410m.n.m. fúkal veľmi silný vietor a sotva sme si stačili spraviť zopár záberov mobilom, už sa prihnali a obkolesili nás mračna. Vytiahli sme si silonove mechy a duše z nakladiaku a šmykol sme vyrazili dole. Občas sme ako ufóni nastrašili lyžiari, ktorých udivili prachosnehové chuchvalce

OBLASTNÍK

valiace sa dole svahom. Na chate sme si vybrali sneh z uší, úst iných otvorov a naše brušká si dali teplú polievočku, kávičku a čajík. Bolo nám veľmi fajn. Do klubovne zboru Skarabeus sme dorazili unavení, ale šťastní a plní zážitkov, ktoré pokračovali na druhý deň pri celodennom premietaní vysokohorských filmov.

Až niekedy zazriete upútavku na nový Barabašov film Stolová hora z amazónie neváhajte

a pozrite si ho. Stojí za to, pozrieť si, koľko sebazaprenia potrebuje človek, aby spoznal nespoznané a koľko rozumu aby to dokázal chrániť aj pre ostatné pokolenia.



Lukáš zo zboru Mustang Hudcovce

Sprava aj zľava z KTP

(alebo nové tendencie pri vzdelávaní v SISK)

V dňoch 29.apríla až 1.mája 2005 sa v skautskom dome v Žiline uskutočnilo každoročné KTP-čko. Ako však názov môže mylne naznačovať nejde o kurz tvorby programu v pravom zmysle slova, ale o stretnutie inštruktorov SISK za účelom ujednotenia ďalšieho postupu pri vzdelávaní dospelých. Zúčastnili sa na ňom okrem členovia (resp. členka) RpD Mikanka, vodca SULŠ – Samorast, vodca Rady inštruktorov – Grizly, oblastní inštruktori a dvaja zástupcovia celoslovenských a oblastných lesných škôl (cca. 20 ľudí). Po dlhých a niekedy aj búrlivých debatách sa dospelo k viacerým záverom. Medzi tie najpodstatnejšie by som zaradil tieto:

- 1. priorita konania vodcovských lesných škôl na celoslovenskej úrovni** – neznamená to, že by oblastné lesné školy mali zaniknúť a ich tímy rozpadnúť. Je potrebné si uvedomiť, že vzdelávanie na nižšej úrovni (radcovské kurzy, motivačné kurzy, kurzy šité na mieru...) sú rovnako významné ako vodcovské vzdelanie a ich kvalitné uskutočnenie predstavuje prinajmenšom rovnakú výzvu.. Nepopierateľná ostáva skutočnosť, že čím pripravenejší príde adept na vodcovstvo na lesnú školu, tým viac je možné sa tam venovať dôležitejším, podstatnejším témam. Preto RpD kladie dôraz na vznik a podporu rozvoja akýchsi „oblastných vzdelávacích stredísk“, ktoré môžu pokojne vystupovať aj

OBLASTNÍK

pod nejakou „hlavičkou.“ Každá oblasť by mala počas dvoch rokov uskutočniť min. 6 kurzov (2 radcovské, 1 základný, 1 kurz prvej pomoci, 1 motivačný a 1 divé husy – účtovníctvo) takže je kde sa činiť.

2. **reštrukturalizácia Rady pre dospelých (RpD)** – mala by sa skladať



z tvz. užšej a širšej rady (zatiaľ len pracovné názvy). Do užšej by mali patriť jej predseda, tajomník, vodca SULŠ, vodca rady inštruktorov a novovzniknutá funkcia „tajomník pre starostlivosť o dospelých“, tá by sa mala schádzať približne 4-5 krát do roka. Do širšej rady by mali ešte patriť aj oblastný inštruktori a vodcovia celoslovenských lesných škôl, schádzať by sa mali 2 krát do roka.

3. **vznik centrálnej databázy inštruktorov** – má pomôcť predovšetkým pri riešení problémov s kvalitatívnym obsadením kurzov, kde okrem kontaktu na jednotlivých inštruktorov bude uvedená aj oblasť resp. okruh tém prednášaných týmto inštruktorom.
4. **predstretá možnosť akreditácie kurzov na Ministerstve školstva SR** – áno je to tak, BAOBABU sa to podarilo, ak sa teraz zúčastníte na nejakom z vybraných kurzov RT Baobabu môže Vám byť vystavený certifikát s akreditáciou MŠ SR. Gratulujém a dúfam, že čoskoro pribudnú aj ďalší.

Je potrebné si uvedomiť, že tieto závery, ktoré som tu spomenul sú zatiaľ len akýmiś tendenciami smerovania vzdelávania v SLSk. Budú potrebné ešte mnohé sedenia a diskusie (najbližšie 15. septembra) a konečné schválenie načrtnutých tendencií na sneme, v náčelníctve...

Takže toľko z KTP

Martin Kovalík –
Tammy
- oblastný inštruktor-

OBLASTNÝ ZRAZ

Prázdniny sú pred nami. Na výročnom oblastnom zhromaždení minulého roku jeho delegáti schválili, že posledný augustový víkend sa uskutoční oblastný zraz.

Ešte raz, kedy?

26. až 28. augusta 2005

A kde?

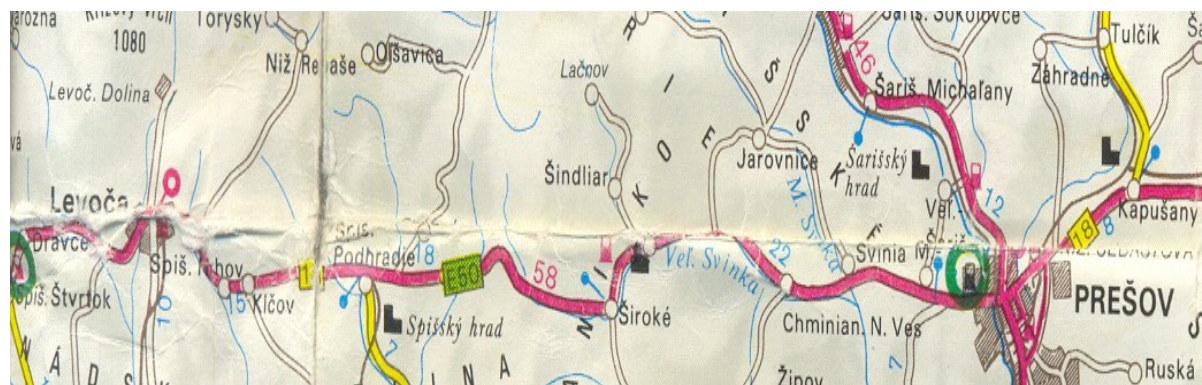
No predsa v lokalite našej oblastnej chaty na KANNOM

Je to vôbec na Slovensku?

Znie to neuveriteľne, ale áno. Ba dokonca je to na Východnom Slovensku. Z Prešova asi 25 km západným smerom pri obci Fričovce, v pohorí Branisko.

Ako sa tam dostanem? Letecky, metrom, loďou?

Akokoľvek do Prešova, ale musíme Vás upozorniť, že námornou lodnou dopravou to nepôjde (máme zlé skúsenosti s Titanicom). Z Prešova autobusom SAD do obce Fričovce.



OBLASTNÍK

A potom?

Presuniete sa na koniec dediny (nie začiatok. Začiatok je tam, z kade ste prišli). Na konci dediny (ešte pred benzínovým čerpadlom) je poľná cesta k lesu. Prejdete popod diaľničný viadukt a po neuveriteľných 2260-tich metroch ledabolej schôdze ste na mieste.



Kde sa vyspím?

Ako si kto ustelie, tak bude spať. V stane, pod prístreškom, pod širákom,.... Ozaj malé deti môžeme ubytovať v chate, ale jej kapacita je ešte obmedzená. Pár stanov môžeme zapožičať, ale nahláste to oblastnej rade v časovom predstihu (nahlásenie päť minút pre samotným ubytovaním za časový predstih nepovažujeme).

Však sme z Východu! Koľko to bude zase „koštovať“?

OBLASTNÍK

Cestu hromadnou dopravou si musíte uhradiť sami. Vlakom to ide aj so zľavou. Tú si musíte vybaviť. A samozrejme účastnícky poplatok.

Účastnícky poplatok bude 80,- Sk

A to zase za čo?

Každý účastník dostane zdarma oblasťnú nášivku (jednu). Zo stravy bude zabezpečený guláš (aj v sobotu, aj v nedeľu).

Čo tak ešte môžete ponúknuť?

Zvyčajne sa v jeden deň konal skautský pretek trojčlenných hliadok. Tohto roku bude formou vorvovačky.

Okrem toho:

- hry, táborák, vychádzky do prekrásnej prírody Braniska a ak to hydrologické pomery dovoľia môžeme sa pozrieť do ponoru jaskyne Ďablovej džura*
- Partiu výborných ľudí, výmenu vzájomných skúseností, nadviazanie nových kontaktov.*

Ps. Plánovaný závod tunelom Branisko za plnej prevádzky nám skostnatelá Slovenská správa diaľnic nechce povoliť.

Na prázdninové stretnutie sa tešia organizátori zrazu

Čo už je za nami.....

V Hermanovciach sa 4. marca uskutočnil Kurz prvej pomoci, ktorý organizovala oblasťná rada v spolupráci do Slovenským Červeným krížom. Kurzu sa zúčastnilo 65 skautiek a skautov z Hermanoviec, Dlhej Lúky, Košíc, Lipian a Prešova.

Kurz veľmi pútavou formou viedol pán Kapľavka, lektor SČK a záchranár z Prešova. Program kurzu sa skladal z dvoch častí. Teoretickej a praktickej. V praktickej časti boli účastníci rozdelení do štyroch skupín, ktoré postupne absolvovali resuscitáciu dieťaťa aj dospelého človeka, obväzovú techniku a stabilizovanú polohu. Pri praktickej časti frekventantom kurzu pomáhali členovia miestneho spolku SČK a darcovia krvi.

OBLASTNÍK

OBLASTNÍK